

Landbrugsminister, at i 1872 lagde man de sidste 24 Aars Kapitelstakster til Grund, og han mente, at selv med en Afløsning af det 18-dobbelte, vilde det dog blive et højere Vederlag end det, der nu er Tale om. Det er vist et Spørgsmaal. Har den ærede Landbrugsminister anstillet en Beregning? Har den ærede Landbrugsminister en Beregning ved Haanden, saa kunde jeg ønske Oplysning herom. Jeg har ikke en saadan ved Haanden, men jeg har i statistisk Aarbog set efter, hvorledes Kapitelstaksterne den Gang vare, det vil altsaa sige for Aarene 1848 til 1872, og det viser sig, at det var ingeniunde særlig høje Kapitelstakster. Der var i hvert Fald et Femaar, hvor Kapitelstaksterne vare ikke saa lidt lavere end i det Tiaar, der nu skal lægges til Grund, saa jeg tvivler paa, at den ærede Landbrugsminister har Ret. Men det vil jo en af Dagene kunne undersøges, og den ærede Landbrugsminister vil jo sagtens kunne faa Lejlighed til at bevise, hvad han her siger. Jeg tvivler paa, at han har Ret, og jeg kunde ønske, at han havde undersøgt Sagen nærmere.

Til den ærede Ordfører vil jeg gerne sige, at det, der her er Spørgsmaal om, er: Kunne vi ikke slippe billigere? Kan Staten ikke skaanes mere end efter det foreliggende Forslag? Den ærede Ordfører sagde, at det var der ingen Sikkerhed for, thi selv om Folketinget vedtog enten det Forslag, som det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe) og jeg principalt have stillet, eller det Forslag af det ærede Medlem for Hurup (N. Andersen), som vi subsidiært ere gaaede med til, have vi ikke Spor af Sikkerhed for, at det vil blive modtaget af et tilstrækkelig stort Antal Medlemmer af det andet Ting, saaledes at det kan gennemføres; det vide vi ikke, det er højst tvivlsomt, thi Højrepartiet i Landstinget er ikke gaaet ind paa det, vi her foreslaa, deres Forslag er noget anderledes. Ja, med Hensyn til Tiendebanken og Statslaanet er det jo det samme, som vi her stille Forslag om. Den ærede Ordfører siger da: Ja, men Finansministeren vil ikke gaa med dertil. Aa, det kunde jo være, at man gennem Forhandling kunde naa et Resultat paa det Punkt. Saa siger den højtærede Ordfører, at de Medlemmer oppe i Landstinget, som jeg sigtede til, ville have, at Tiendeyderne skulle betale det 20-dobbelte. Men der kunde vel forhandles om det. Hovedsagen er, at der er et tilstrækkeligt Antal Medlemmer oppe i det andet Ting, til at de kunne blive Flertal, naar Venstre gik med

og erkendte, at det 25-dobbelte dog var for meget, var en alt for høj Erstatning, og der er vist neppe et eneste Medlem her i Tinget, der ikke i sit Hjerte siger, og for Resten er det ogsaa mange Gange offentligt sagt af adskillige Medlemmer, at det er for meget. Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) har sagt det gentagne Gange, ja, tager jeg ikke fejl, sagde Venstres Ordfører ved 1ste Behandling, det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen), at det ogsaa efter hans Mening var lovlig rundeligt. Der er vist ikke et Medlem her i Salen, som ikke mener, at det er for meget. Men hvorfor da ikke gøre Forsøg paa at slippe billigere? Dette Forsøg er ikke gjort! Man har sluttet en Overenskomst med de frikonservative, og den synes man ikke at turde eller at maatte røre ved. Fulgte man os her og satte Summen ned til det 21-dobbelte eller i ethvert Fald til det 23-dobbelte, var der aabenbart et Forhandlingsgrundlag. Et stort Antal Medlemmer oppe i det andet Ting have erklæret, at det er nok; saa bleve vi vel ogsaa enige om de andre Punkter, thi dette er dog alligevel det væsentligste.

Det ærede Medlem sagde, at dette Højre, der stiller sig noget mere forstaaende, noget mere skaansomt over for Statskassen paa dette Punkt, var ikke blot gaaet lidt til Venstre, men endogsaa videre, de røre ved den private Ejendomsret. Men de røre ikke mere ved Privatejendomsretten, end Kultusministeren gjorde i 1893, eller Venstre i 1872, de røre betydelig mindre derved. Det ærede Medlem mente, jeg havde glemt det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup), men det havde jeg ikke, jeg havde med Villie udeladt dette Medlem, thi han svigtede desværre, ved 3die Behandling undlod han at stemme. Jeg forstaar det saa godt, Fristelsen var ham for stærk, men der var andre deroppe, der holdt ud.

Og naar den ærede Ordfører siger, at man kunde ikke stole paa de Folk, for de stemte imod ved 3die Behandling, de vilde altsaa intet Resultat, ingen Tiendelov, saa er det netop et Vidnesbyrd om, hvor stærk Vægt disse Medlemmer lægge paa, at der ikke gives denne 25-dobbelte Betaling, der efter deres Mening er for meget. De lægge endda saa stærk Vægt derpaa, at naar Tiendeejeren skal have det 25-dobbelte, bliver denne Lov dem i den Grad urimelig, i den Grad ublu, at de maa stemme imod ved 3die Behandling. Saadanne Folk maatte man kunne komme